

The Holy See

Jubilej oružanih, redarstvenih i snaga sigurnosti

SVETA MISA

HOMILIJA SVETOG OCA

Trg svetog Petra

Peta nedjelja kroz godinu, 9. veljače 2025.

[Multimedia]

Isusov stav na Genezaretskom jezeru evanđelist opisuje s tri glagola: *vidjeti, ući, sjesti*. Isus je vidio, Isus je ušao, Isus je sjeo. Isus nije zaokupljen slikom koju će mnoštvo steći o njemu, nije zaokupljen time da izvrši neku zadaću, da se pridržava nekog rasporeda u svojem poslanju; naprotiv, uvijek na prvo mjesto stavlja susret s drugima, odnos, brigu oko onih napora i neuspjeha koji često opterećuju srce i oduzimaju nadu.

Zato je Isus, toga dana, *vidio, ušao i sjeo*.

Prije svega *Isus je vidio (opazio)*. On ima pažljiv pogled koji mu, i usred tolikog mnoštva, omogućuje opaziti dvije lađe privezana uz obalu i vidjeti razočaranje na licima onih ribara, koji sada peru svoje prazne mreže nakon loše noći provedene u ribolovu. Isus upravlja svoj suosjećajni pogled. Ne zaboravimo to: Božje suosjećanje. Tri Božja stava su blizina, suosjećanje i nježnost. Ne zaboravimo: Bog je blizak, Bog je nježan, Bog je suosjećajan, uvijek. I Isus upravlja taj pogled pun suosjećanja na te osobe, vidi njihovu malodušnost, njihovu frustraciju što su cijelu noć radili a da ništa nisu ulovili, njihov osjećaj praznog srca poput mreža koje sada drže u svojim rukama.

A sada se ispričavam i molim ravnatelja [liturgijskog slavlja] da nastavi čitati, jer ja teško dišem.

I vidjevši njihovu nevolju, *Isus je ušao*. Zamolio je upravo Šimuna da otisne lađu od obale i ulazi u nju, ulazeći u prostor njegova života, probijajući se u neuspjeh koji prebiva u njegovom srcu. To je lijepo: Isus se ne ograničava na to da gleda samo ono što je loše, kao što mi često činimo, zatvarajući se na kraju u žalopojku i gorčinu. On, naprotiv, preuzima inicijativu, ide ususret Šimunu, zadržava se s njim u tom teškom trenutku i odlučuje ukrcati se na lađu njegova života, koja se te noći vratila na obalu nakon doživljenog neuspjeha.

Konačno, kad je u nju ušao, *Isus je sjeo*. A to je, u evanđeljima, karakteristično držanje učitelja, onoga koji poučava. U Evanđelje se, naime, kaže da je sjeo i poučavao. Vidjevši u očima i srcima tih ribara gorčinu zbog noći mukotrpnog rada koji nije urodio plodom, Isus ulazi u lađu da poučava, to jest naviješta radosnu vijest, da unese svjetlo u tu noć razočaranja, kako bi pripovijedao o Božjoj ljepoti u trudu i naporu ljudskog života, da dadne ljudima osjetiti da, i kad se sve čini izgubljenim, ima nade.

A zatim se dogodilo čudo: kad Gospodin uđe u lađu našeg života da nam donese radosnu vijest o Božjoj ljubavi koja nas uvijek prati i podupire, tada počinje novi život, nada se ponovno rađa, vraća se izgubljeni zanos i možemo ponovno baciti mreže u more.

Braćo i sestre, ta nas riječ nade prati danas, dok slavimo Jubilej oružanih, redarstvenih i snaga sigurnosti, kojima zahvaljujem na njihovoj službi, pozdravljajući sve nazočne predstavnike vlasti, članove udruga i vojnih učilišta, kao i vojne ordinarije i kapelane. Vama je povjereno veliko poslanje koje obuhvaća višestruke dimenzije društvenog i političkog života: obranu naših zemalja, predano zalaganje za sigurnost, zaštita zakonitosti i pravde, prisutnost u zatvorima, borbu protiv kriminala i raznih oblika nasilja koji prijete da naruše društveni mir. Želim spomenuti također one koji vrše svoju važnu službu u vrijeme prirodnih katastrofa, za zaštitu stvorenog, za spašavanje života na moru, za najosjetljivije, za promicanje mira.

Gospodin također traži od vas da činite što i On: *da vidite, uđete i sjednete*. Ponajprije, *da vidite*, zato što ste pozvani imati pažljiv pogled, koji umije dokučiti prijetnje općem dobru, opasnosti koje se nadvijaju nad živote građana, ekološke, društvene i političke opasnosti kojima smo izloženi. *Da uđete*, jer vaše uniforme, disciplina je od vas učinila prekaljene ljude, hrabrost koja vas odlikuje, prisega koju ste položili, sve vas to podsjeća koliko je važno ne samo vidjeti zlo kako bi ga se prokazalo, već i ući u lađu u oluji i zalagati se da ne doživi brodolom, s misijom u službi dobra, slobode i pravde. I na kraju, *sjedeti*, jer vaša prisutnost u našim gradovima i gradskim četvrtima, to što ste uvijek na strani zakona i na strani najslabijih, je lekcija za sve nas: uči nas da dobro može pobijediti usprkos svemu, uči nas da su pravda, lojalnost i velika ljubav prema društvu u kojem se živi i danas prijeko potrebne vrijednosti, uči nas da možemo stvoriti svijet u kojem će biti više čovjekoljublja, pravednosti, bratstva, unatoč oprečnim silama zla.

I u toj zadaći, koja obuhvaća cijeli vaš život, prate vas također kapelani, važna svećenička prisutnost među vama. Oni nisu tu zato – kao što se nažalost ponekad događalo u povijesti – da

blagoslivljaju izopačena ratna djelovanja. Ne. Oni su usred vas kao prisutnost Krista, koji vas želi pratiti, ponuditi vam slušanje i blizinu, potaknuti vas da izvezete na pučinu i podržati vas u poslanju koje svakodnevno obavljate. Kao moralna i duhovna podrška, oni koračaju zajedno s vama istim putem, pomažući vam da izvršavate svoje dužnosti u svjetlu evanđelja i u službi dobra.

Draga braćo i sestre, zahvalni smo vam za ono što činite, izlažući ponekad opasnosti svoj vlastiti život. Hvala vam što ste nam, ušavši u naše lađe u opasnosti, pružili svoju zaštitu i hrabrite nas da nastavimo naše putovanje. No, htio bih vas također potaknuti da ne izgubite iz vida svrhu svoje službe i svojih djela: promicati život, spašavati život, uvijek braniti život. Molim vas da budno pazite: da budete budni protiv napasti da se njeguje duh rata; da budno pazite da vas ne zavede mit o snazi i buka oružja; da budno pazite kako se nikada ne biste zarazili otrovom propagande mržnje, koja dijeli svijet na prijatelje koje treba braniti i neprijatelje protiv kojih se treba boriti. Budite, naprotiv, hrabri svjedoci ljubavi Boga Oca, koji želi da svi budemo braća. I kročimo zajedno kako bismo izgradili novo doba mira, pravde i bratstva.